

[Leif Hermann]

problemer, som vi selvfølgelig må søge at skabe nogle fornuftige løsninger på.

Vi har også nu fået gjort op med den meget lange og undertiden temmelig lidenskabelige debat om det såkaldte afvejningsprincip. Man kan naturligvis diskutere, hvorvidt dette afvejningsprincip har betydet noget særligt, men der er for mange af os ingen tvivl om, at princippet er blevet administreret langt, langt ud over det, det efter sit indhold kan bære. Derfor er det godt, at det er kommet ud. Det er et klart signal fra folketinget til kommunerne om, at nu er det altså miljøet, der skal i højsædet. Selv om det måske nok har været tanken med lovens bestemmelser hele tiden, er det et klart signal at give.

Da vi i SF og VS fremsatte vores forslag, havde vi faktisk ikke drømt om, at det var muligt at få ændret den bestemmelse. I stedet for gjorde vi det, at vi sagde, at når man nu bruger denne afvejning, så må vi gøre den gennemsigtig, så må vi have lys på den, og vi forlangte derfor, at man gav en redegørelse for, hvorledes den er anvendt. Dette redegørelsesprincip, denne specielle begrundelsesregel har vi fået ind i loven nu, samtidig med at afvejningsprincippet er blevet nedtonet til det, som hr. Hjortnæs talte om, nemlig den almindelige grundsætning i forvaltningsretten om forholdsmæssighed mellem mål og midler.

Det er også meget afgørende, at vi nu har fået en mulighed ind i loven for tidsbegrænsning af godkendelser. Otte års fredningstid hedder det ganske vist, men der er væsentlige muligheder for inden for denne otte års fredningstid at gribe ind. Jeg lægger vægt på, at alle de miljøgodkendelser, der er givet op igennem 1970'erne, nu, hvis det miljømæssigt set er rigtigt, kan ændres. Det er meget afgørende, at denne bestemmelse er kommet ind.

I denne sammenhæng vil jeg godt understrege, at for os er det væsentligt, at vi i den kommende lovgivning om gensplejsning får lagt tilsvarende principper til grund.

Hvad mangler vi så? Ja, endnu mangler vi et enkelt hjørne af loven, som er noget af et hjerteanliggende for i hvert fald SF og VS her i salen, nemlig at præcisere, at det ikke skal kunne betale sig at tjene penge på miljølovsovertrædelser. Vi har været vidne til nogle uforståelige afgørelser ved domstolene. Så sent som for et par måneder siden faldt der en bøde ved retten i Viborg på 2.500 kr. Der

var erkendt en fortjeneste ved overtrædelsen på 250.000 kr. Der fandt ikke konfiskation sted. Det er uforståeligt for offentligheden, at noget sådant kan finde sted, og derfor må det tydeligere fremhæves i loven, at det ikke skal kunne betale sig at tjene penge på miljølovsovertrædelser. Dette spørgsmål arbejder vi med i udvalget i øjeblikket, og vi regner med, at tillægsbetænkningen vil kunne opvise nogle tilfredsstillende resultater i så henseende.

Vi mangler at tage stilling til spørgsmålet om miljøankenævnet, sådan som hr. Hjortnæs nævnte det. Det forhold, at miljøankenævnet ikke er med, betyder naturligvis ikke, at vi ikke tager problemet op til overvejelse, når vi når til efterårsamlingen.

Imidlertid er spørgsmålet om miljøankenævnets virksomhed ikke blot et spørgsmål om virksomheden på selve miljøbeskyttelseslovens område, men også et spørgsmål om ankenævnets virksomhed på en lang række andre miljølovsområder end netop den centrale miljøbeskyttelseslov.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det, socialistisk folkeparti vil arbejde for, når vi skal ændre miljøankenævnet, først og fremmest er at skabe et bedre retsgrundlag for ankenævnet, og det er vi bl.a. i gang med nu med denne lov. Men også på en lang række af de områder, hvor ankenævnet sidder og arbejder med de vejledninger, der er tale om, må der ske nogle opstramninger. Dernæst drejer det sig om ankenævnets sammensætning. Dermed har vi, om jeg så må sige, kridtet banen op til den diskussion, der kommer til efteråret, sådan at vi kan få afsluttet denne runde af miljøbeskyttelseslovsændringerne.

Med loven er der sendt et klart signal til kommunerne om, at nu er det ikke bare alvor, nu er det streng alvor med at overholde miljøbeskyttelseslovens regler, ikke blot når det gælder kommunerne selv og deres spildevandsanlæg, men også når det gælder kommunernes og amtskommunernes tilsynsvirksomhed, og når det drejer sig om miljøgodkendelser. Men skal vi sikre en effektiv retshåndhævelse, er det nødvendigt, at politiet og anklagemyndighed bliver styrket på det saglige niveau, men også med andre ressourcer, sådan at vi kan se en effektiv retshåndhævelse, når der er sket anmeldelse til politiet af miljølovsovertrædelser.